

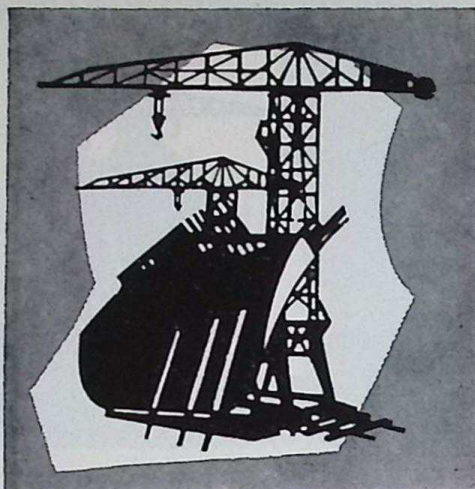
Boele-nieuws

**PERSONEELSBAD VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK B.V.
D. v. d. WETERING B.V. en
SCHEEPSREPARATIEBEDRIJF DE JONG B.V.**

FEBRUARI 1978 NO. 204

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel
van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek B.V.
Bolnes**

**D. v. d. Wetering B.V.
Rotterdam en**

**Scheepsreparatiebedrijf
De Jong B.V.
Schiedam**

Hoofdredakteur:

J. G. van Beek

Telefoon Rotterdam 010-134862

Telefoon Ridderkerk 01804- 18555
toestel 2014

Redaktiekommissie (alf.)

Ing. M. J. de Bel

E. H. Koch

Ir. M. J. v. d. Wal

A. C. v. d. Wouden

BIJ DE VOORPLAAT:

„Trouwe spuitgasten”

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of ge-
deeltelijk, worden overgenomen.

Druk:

Benedictus - N.D.U. - Rotterdam

Onze nieuwe directeur Ir. O. J. van der Vorm

Op 1 maart 1978 zal de heer Ir. O. J. van der Vorm toetreden tot onze directie, die dan zal bestaan uit de heren Joh. Boele, G. J. Boele en Ir. O. J. van der Vorm.

De heer Ir. O. J. van der Vorm werd in 1924 te Rotterdam geboren. In 1952 behaalde hij het diploma voor scheepsbouwkundig ingenieur aan de Technische Hogeschool te Delft. Gedurende een jaar is de heer Van der Vorm in dienst geweest bij de scheepswerf Swan, Hunter & Wigham Richardson Limited in Newcastle upon Tyne, alwaar hij in verschillende afdelingen werkzaam is geweest. Daarna heeft hij nog enige tijd in Amerika vertoefd om verdere praktische ervaring op te doen.

Op 15 maart 1953 trad de heer Van der Vorm bij Wilton-Fijenoord in dienst als assistent-bedrijfsleider in de afdeling Reparatie. Enkele jaren later werd hij benoemd tot plaatsvervangend hoofd van die afdeling, terwijl hem met ingang

van 1 januari 1960 algemene procuratie werd verleend. Op 1 januari 1962 werd de heer Van der Vorm tot directeur van Wilton-Fijenoord benoemd.

Vanaf dat moment heeft hij mede een actief aandeel gehad in de formulering van en het gestalte geven aan het sociaal beleid bij Wilton-Fijenoord.

Binnen de directie van Boele zal de heer Van der Vorm naast algemene taken, zich meer in het bijzonder belasten met het personeelsbeleid, en het productiebeleid.

Wij spreken de verwachting uit, dat de heer Van der Vorm zich binnen ons bedrijf spoedig thuis zal voelen en een bijdrage zal leveren om ons bedrijf door deze moeilijke tijden heen te loodsen.

Gaarne rekenen wij in deze op Uw aller medewerking.

Joh. Boele

G. J. Boele

In twee maanden gebeurt wel het een en ander

Als het met de werkvoorziening een beetje lopen wil dan kom je bij Boele altijd wel voor verrassingen te staan.

Loop je op een goeie dag op de werf en dan ben je opeens een boot kwijt. Verroest, zeg je dan, waar hebben ze de „Star Canopus” gelaten? Is er niet meer. Kom je bij de lasloods, zijn ze net bezig om bouwno. 1063 — waar jij nog nooit van gehoord hebt — te water te zetten.

Om een week later tot de ontdekking te komen, dat er een heel dok spoorloos verdwenen is. Zonder dat jij het weet.

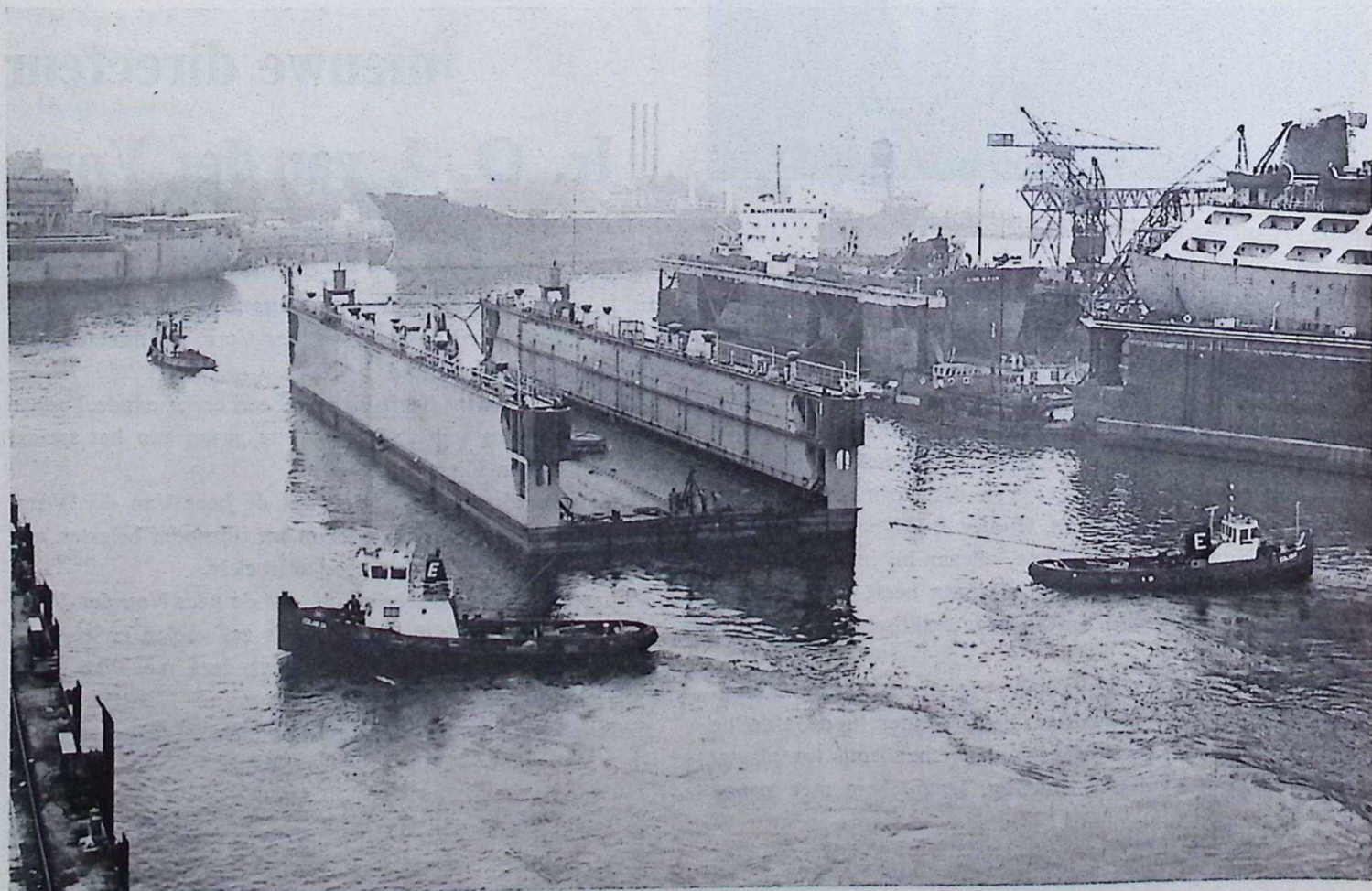
Zeker 's nachts gebeurd, foeter je dan. Leuke dingen doen ze hier bij voorkeur 's nachts. Dat's aardig voor Boele-Nieuws.

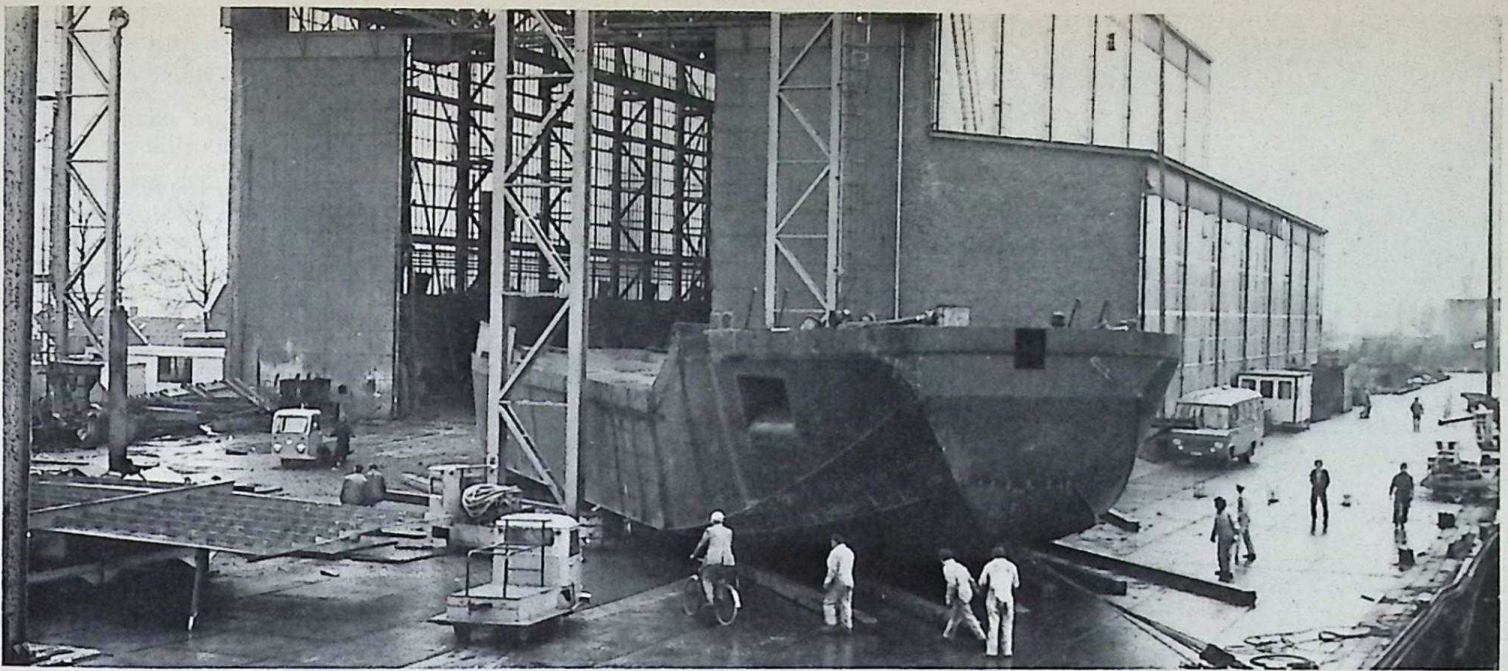
Neem nou die Docklift 2. Mooie verlenging. Ging maar even 24 meter tussen. Wat doen de vol grapjes zittende

Tewaterlating „Docklift 2½”.

Op naar Indonesië.

Lasloods-West spuilde een tanker uit (bouwno. 1063).

heren? 's Avonds zeven uur in het pikendonker. Dat werkt zeker handig. Bij wijze van uitzondering werd de middensectie overdag te water gelaten (8 december 1977). Het schip doorbranden deden ze tien dagen later in hondeweer en dok 1.

Om enigszins orde in de beschrijving van al deze toestanden te scheppen zullen we onze blikken eerst uitsluitend richten op de nieuwbouwfdeling. En dan constateren we allereerst, dat er een nieuwe opdracht geboekt werd. Geen grote, maar het is er eentje. En weer eens iets anders. Want met het maken van hefeilanden houden we ons niet alle dag bezig.

Bouwno. 1064 krijgt het hefeiland, dat we voor de Bos en Kalis Groep gaan maken. De afmetingen zijn 45,00 x 23,50 x 4,20 m en de 4 palen, waarlangs de ponton omhoog zal moeten kruipen, krijgen een lengte van 50 meter.

Ondertussen werd in de lasloods met grote voortvarendheid onder bouwno. 1063 het casco voor een tanker gebouwd en wel in opdracht van scheepswerf Damen te Hardinxveld-Giessendam. Het type wordt Stan Carrier genoemd en heeft de volgende afmetingen: lengte 33 m, breedte 10 m en holte 3 m. De tanker is twee weken binnen de contractdatum opgeleverd en is geheel in lasloods-West gebouwd. Na het uit de lasloods slepen is de tanker met een bok te water gezet.

Dan hebben we — of liever gezegd — hadden we het dok voor Indonesië nog. Op dit moment moet het dok in de sleepkabels van Smit-sleepboten onderweg zijn naar haar bestemming in Indo-

nesië, te weten Tandjong Priok op de gelijknamige scheepswerf. Op vrijdag 20 januari 1978 werd het dok officieel aan de eigenaars overgedragen, nadat bij de Jong B.V. de stabiliteitsproef en de „proefzakking” hadden plaatsgevonden.

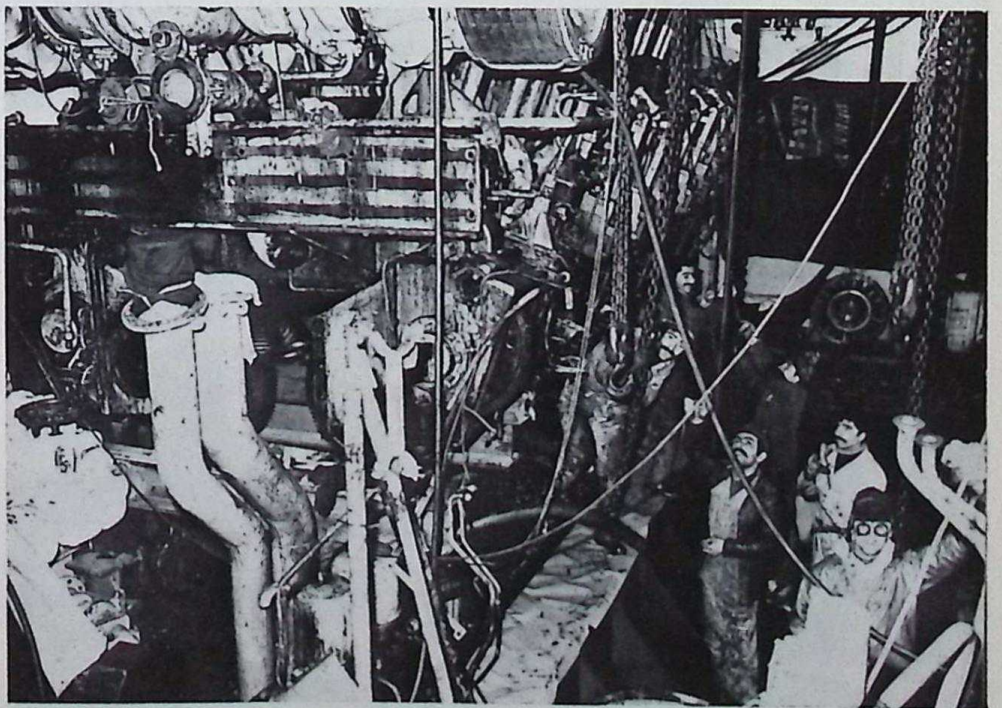
Vervolgens werd het dok gereed gemaakt voor de lange sleepreis en toen... ja, toen was het wachten op redelijk weer om het sprongetje van 10.000 km te gaan wagen. We hopen u — in samenwerking met ons collegablad De Sleep-

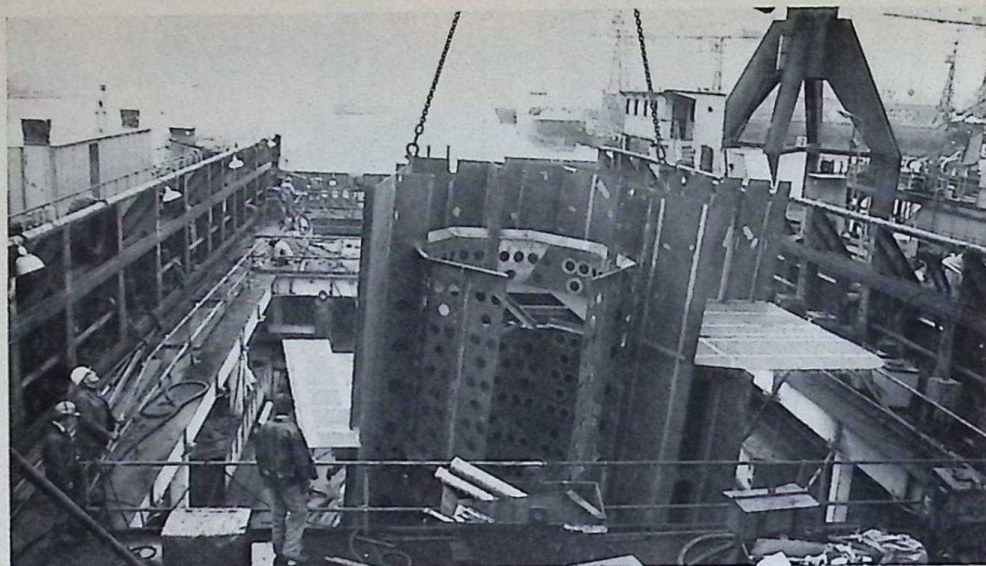
tros van Smit Internationale — een volgend maal verslag van de reis te kunnen doen.

Keren we nu terug tot de reparatiesector, dan denken we natuurlijk eerst aan de verlenging van de Docklift 2.

Interessant karwei, dat niet in een paar woorden verteld is. Hoe het allemaal is geschied, leest u dan ook niet hier, maar in de volgende uitgave. We volstaan nu met te zeggen, dat het karwei naar wens verloopt.

Ophangen motor in de „Deepstone”.

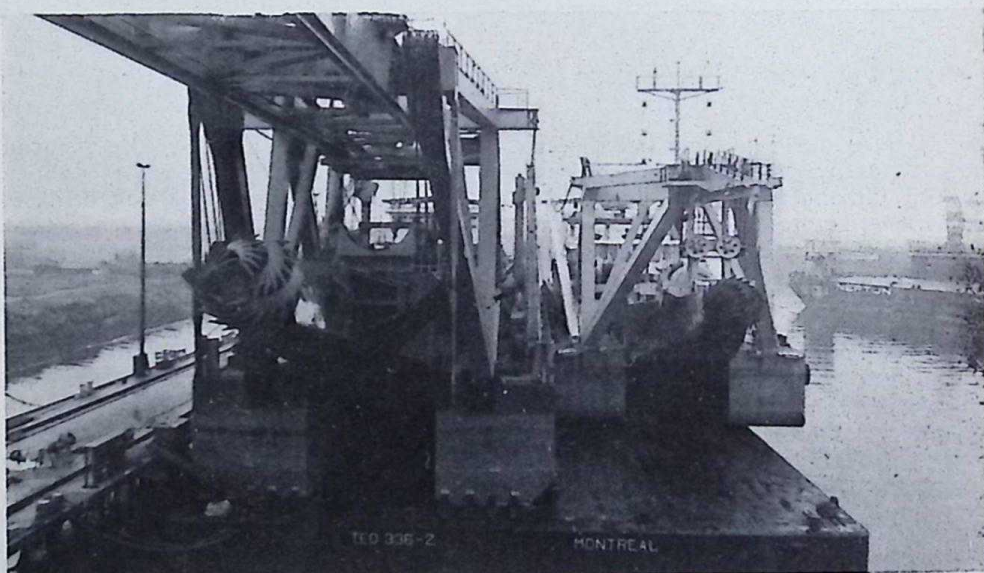
„Star Canopus” kreeg op 6 januari 1978 haar moonpool.

maar wel met een apart tintje. De „Rose Daphne” bijvoorbeeld is een Japans schip en dat is voor ons bedrijf een bijzonderheid. Een brandje in het achterste deel van de machinekamer had de eens zo glimmende ruimte in een roetbende veranderd. Het schip kwam naar Boele, omdat we het aangedurfd hadden om een levertijd aan te bieden, die ver beneden die van de concurrentie lag.

En we hebben het waar gemaakt ook.

Maar, dat speelden we alleen maar klaar omdat er zo'n uitstekende coördinatie was tussen classificeerders, electriciens, werf en machinefabriek.

De hoofdmotor van de grintzuiger „Deepstone” van Westminster Gravels Ltd., een Bos & Kalis dochter, moest

Bij de Jong B.V. werd weer een zeetransport klaargemaakt. Ditmaal met cutterzuigers voor het project Suez-kanaal.

Dekhuis en schoorsteen van de „Star Canopus” in de lasloods.

Dat kan ook gezegd worden van de verbouwing van de „Star Canopus”. Wel hebben we moeten goochelen met de dokgelegenheid, want daarmee zaten we eind vorig jaar behoorlijk om 't hand.

De oplossing werd gevonden door het dok voor Indonesië naar de Jong B.V. te zenden voor de beproevingen. De „Star Canopus” werd bij de Jong B.V. in dok 4 gezet en vervolgens met dok en al weer naar Boele gesleept.

Zodoende hadden we tot eind januari dok 4 op visite en in dat dok waren we onder meer getuige van het plaatsen van de moonpool.

Andere grote reparaties, die de aandacht vroegen waren de „Rose Daphne” en de „Deepstone”.

Geen bijzondere karweien, dat niet,

voorzien worden van een nieuwe ondercarter en een nieuwe krukas.

Op zichzelf ook weer niets bijzonders, want zo hebben we al zo veel karren onder handen gehad. Dat de beschikbare tijd uiterst kort was rekenen we ook tot de normale zaken van alledag, zelfs als het de periode van Kerst en Oudjaar betreft. Bepaald vervelend wordt het echter, als het carter en de krukas ruim een dag later worden geleverd dan overeengekomen was. Op donderdag 29 december te 12.00 uur zou het materiaal aan de werf zijn. Dat werd evenwel vrijdag 30 december om 14.00 uur! Op dat tijdstip lag de bok gereed en de bankwerkersploeg verdient een pluim, omdat om 17.00 uur, op de laatste werkdag van het oude jaar, het nieuwe carter en de nieuwe krukas op de fundatie in de machinekamer stonden!

Ridderkerks telefoonnummer gewijzigd in 18555

We vinden het lang niet altijd leuk, als iets aan onze vertrouwde huiscijfers gewijzigd wordt. Of dat nu huisnummers, postcodenummers, telexnummers of telefoonnummers zijn. Het brengt meestal ongemak en veel kosten met zich mee.

Het Ridderkerks telefoonnummer wist wat dat betreft al heel goed van wanten. Enkele jaren geleden kwam voor alle nummers een ééntje. Weet U het nog? We hadden eerst 3422. Nauwe-

lijks waren we er aan gewend of het nummer werd veranderd van 01896 naar 01804. We zaten weer in 't schip.

En nu dan weer de wijziging naar 18555. Maar nu doet het zo'n pijn niet. De zaak is namelijk, dat onze telefooncentrale in de loop der jaren de steeds groeiende gesprekkenstroom niet meer voldoende kon verwerken. Met het gevolg, dat het in-gesprek-toetertje meer gehoord werd dan de oproeptoon.

Uitbreiding van de capaciteit was geboden en op 14 januari jl. was het zover, dat een nieuwe centrale in gebruik genomen kon worden, maar... het noodzaakte wel tot een nieuw nummer.

Eventjes wennen dus. Net als onze telefonistes. Zij moesten ook even wennen aan de nieuwe apparatuur. Na een paar inwerkdagen onder leiding van twee instructrices (u ziet ze „achterin" op de foto) waren de dames echter heer en meesteres van de nieuwe situatie.

Eerste ECABO-Diploma een feit

We zijn in de loop van de jaren geheel en al vertrouwd geraakt met het leerlingstelsel voor beroepen in de produktieve sektor. We kennen en waarderen het Bemetel-opleidingssysteem en hebben daar vele, vele vruchten van geplukt. Persoonlijk net zo veel als het bedrijf.

Het is echter goed er op te wijzen, dat we sinds 1972 ook een leerlingstelsel hebben voor administratieve beroepen. Hier heet de instantie daarvoor geen Bemetel, maar Ecabo (Economische en Administratieve Beroepencategorie).

Het eerste Boele-schaap is inmiddels over deze administratieve dam. Voor het diploma administratief medewerker B slaagde, na een tweejarige opleiding, Mej. Erica Klok, medewerkster van onze afdeling Personeelszaken.

Van harte proficiat en dat er meerderen zullen volgen.

We stellen vijf 40-jaar jubilarissen aan u voor

In de achter ons liggende periode, die de doortocht naar een nieuw jaar betekende, maakten vijf van onze medewerkers even pas op de plaats om terug te blikken naar veertig jaar geleden.

Veertig jaar geleden, toen ze als onervaren broekjes de werkmaatschappij van Boele binnenstapten. Blij, dat ze na een moeilijke crisistijd werk hadden gevonden, maar toch met dat vreemde onbestemde gevoel van „wat zal ik hier

gaan beleven, wat zal het werk van me vragen, hoe zal ik het er vanaf brengen, hoe zal ik het naar mijn zin hebben...”

Vragen, die toen op hen afstormden, maar die nu, na veertig jaar, al lang door de tijd zijn beantwoord. Die antwoorden mogen voor hen wellicht onderlinge afwijkingen te zien geven, maar een feit is, dat de antwoorden in ieder geval positief zijn. Anders hou je het geen veertig jaar bij één en hetzelfde bedrijf vol.

Een bedrijf prijst zich natuurlijk gelukkig om over „honkvaste” medewerkers te kunnen beschikken. Vooral als het er zoveel zijn als bij Boele. Want naast de vele 25-jaar jubilarissen, mochten we weer vijf 40-jaar jubilarissen opzoeken om met hen dat bijzonder heuglijke feit te vieren.

We laten de jubilarissen hieronder de revue passeren.

Frits van Rees

Frits van Rees is bij ons bekend als de gereedschapslijper bij uitnemendheid. Maar toch is hij niet als zodanig zijn loopbaan begonnen. Op 3 mei 1937 trad hij namelijk in dienst als bankwerker. Na ongeveer 10 jaar werd hij overgeplaatst naar de afdeling onderhoud in de machinefabriek, het domein van de legendarische Arie van Loenen. De specialiteit van Frits werd het secure slijpen van beitels, maar daarnaast maakte hij zich ook verdienstelijk als de man voor het smeren van de kranen, het op peil houden van de zuurstofvoorraden en andere onderhoudswerkzaamheden, die hem een „manusje van alles” maakten.

Hij is net 59 jaar geworden en woont — zeer tot verdriet van Ridderkerk's burgervader — in Rotterdam in de C. D. Tuinenburgstraat. Dochter Bets is — ondanks haar handicap — een gewaardeerd medewerkster van Boele's rekeningenafdeling.

Cornelis Moerkerken

Ook Cor Moerkerken gaf in de loop van zijn veertig Boele-jaren zijn loopbaan een andere wending.

Hij begon op 9 december 1937 als hulpbankwerker, nadat hij eerst een paar maanden hulp bij de klinkers was geweest bij de Jong en Smit te IJsselmonde en een half jaar bij Van Rietschoten en Houwens had rondgekeken als hulp-electricien.

Bij Boele voelde hij vaste grond onder de voeten en hij groeide uit tot zelfstandig bankwerker in de Reparatie. De wending vond plaats per 1974 toen hij werd aangesteld als magazijnbeheerder bij de afdeling Expeditie, een functie, die hij tot op de huidige dag met plezier uitoefent.

Hij woont met zijn vrouw aan de Kievitsweg 66 te Ridderkerk.

Gijsbertus de Snoo

Gijs de Snoo, Wilhelminastraat 40 te Bolnes, is een telg uit een geslacht, dat de jaren door altijd deel uitgemaakt heeft van het Boele-personeel. Ook nu nog heeft hij twee broers, resp. Arie en Cornelis die met hem bij Boele in hun levensonderhoud voorzien.

Met dochter en zoon in de directiekamer.

Directie-felicitering.

Gijs startte op 4 januari 1938 als hulp-ijzerwerker en ontwikkelde zich snel tot een zelfstandig ijzerwerker. Tot aan het tijdstip waarop hij in militaire dienst ging werkte hij in hoofdzaak in de nieuwbouw. Na zijn terugkeer ging hij in de reparatiesector, waar hij nu nog steeds werkzaam is.

Het echtpaar De Snoo heeft drie kinderen, die alle drie getrouwd zijn.

Pieter de Keizer

Onze tekenaar Piet de Keizer is van mening, dat de belangrijkste personen van Boele aan de Kievitsweg wonen (zit wat in — red.).

Hij wil de straatnaam veranderen in Keizer-allee. Op het hoekje, waar zijn collega A. Bode woont, zal de naam moeten veranderen in de Bodesteeg.

Zulke gekscherende opmerkingen behoren nu eenmaal bij de man, die zich op 10 januari 1938 bij Boele meldde als aankomend tekenaar, nadat hij eerst drie jaar bij P. Smit jr. had gewerkt als leerling-timmerman.

In dat prille begin zag hij het helemaal nog niet zitten en het liefst had hij de kuiten genomen. Maar zijn toenmalige chef, de heer P. de Jooden, turnde hem geducht om en Piet werd opgeleid tot „hout”-tekenaar. Na de overname van Pot werd hij tewerkgesteld als „staal”-tekenaar.

Zoals gezegd woont hij met vrouw en twee kinderen aan de Kievitsweg (54) te Ridderkerk. Hij is nu 60 jaar.

Adrianus Jan Kol

Hem bewaarden we met opzet tot het laatst. Want voor Janus Kol heeft iedereen wel een warm plekje in het hart, en dan moet je daar toch goed aandacht aan besteden.

Wie kent onze Janus niet? Janus, lichtelijk gehandicapt, maar zich naar beste vermogen nuttig en verdienstelijk makend. Hij is de man, die zorgt dat onze werf er niet uitziet als één grote puinhoop en dat is heel belangrijk. Alle afvalmaterialen, die in grote hoeveelheden op ons bedrijf ontstaan, zouden vast en zeker het normale werken onmogelijk maken als Janus er niet voor zou zorgen, dat alle rommel weer van onze werf verdwijnt.

Oorspronkelijk zat hij bij de klinkers. Vervolgens werden hem diverse andere werkzaamheden opgedragen totdat hij in 1964 definitief in het werk kwam, dat we omschreven.

Janus is nu 57 jaar en woont met zijn moeder (77 jaar en nog goed gezond) aan de Joubertstraat 15 te Bolnes.

Ondanks zijn handicap was Janus een goed biljarter. Hij liet menigeen verbaasd staan als hij een demonstratie weggaf van goed biljarten ondanks minder lichamelijke beheersing.

Bij de jubilaris op visite.

Feliciteatie van de chef tekenkamer, de heer H. Kortland.

Janus bewondert met zijn moeder het horloge.

Prijzenslag 1977

Voor de zeventiende maal was het, dat we op de laatste werkdag van 1977 een rondreis maakten langs de winnaars van de Kerstpuzzel.

Het meedoen aan de Kerstpuzzel is leuk, het winnen van een prijs is uiteraard nog leuker, maar... de overhandiging van de prijzen is in onze ogen het leukst.

Want waar ter wereld, beste lezers, zal het vertoond worden, dat een directeur van een groot bedrijf op Oudejaarsavond met een doos lekkernijen trappen opsjouwt, aanbelt en aankondigt: „Dag mevrouw, mogen we even binnenkomen? U hebt een prijs gewonnen!” Nergens toch?

De prijstrekking werd verricht door mevr. De Kreek, typiste

Prijstrekking

van de afdeling inkoop, ten overstaan van de heer Grootveld, ondernemingsraadslid.

Van een afdeling inkoop mag je verwachten, dat ze daar een groot selectief vermogen hebben, maar nee hoor!

Als eerste prijswinnaar kwam de man uit de bus, die ook in 1973 de eerste prijs won. We ontdekten het pas, toen we er binnenstapten. Net als vier jaar geleden begon een hond met grove taal op ons af te geven. Net als vier jaar geleden pakte de heer Michielse eerst de flessen uit het pakket en mocht zijn vrouw de rest hebben. En toen vielen ons de schellen van de ogen: we waren hier als eens eerder geweest!

Het gebrek aan loterij-ervaring van de afdeling inkoop kwam nog duidelijker aan het licht toen zij de eerste prijs van de jeugd van 9-12 jaar liet vallen bij dezelfde winnares van vorig jaar. Ook dat kregen we pas in de gaten toen we goed en wel negenhoog in de Spuistraat zaten. Bij Marijke Visser.

A. Michielse: „Doet U aan klantenbinding?”

Marijke vond het de gewoonste zaak van de wereld, dat zij weer de eerste prijs had. Ze keek op de manier van „wat zijn jullie laat van 't jaar” en wilde terstond naar het Winkelcentrum om de bon in te wisselen voor Pinkeltjes boeken. „Ander keertje” zei Pa en begaf zich achter een eigengemaakte bar waar hij met grote vaardigheid met flessen toverde en vanuit die strategisch gunstige positie zijn gasten voor brandstof voorzag.

De eerste prijswinnares bij de kleintjes was Betty Ouwens. Drie keer zijn we bij haar aan de deur geweest en toen gaven we het op. Ze was en bleef niet thuis.

De tweede prijs bij de volwassenen bracht ons naar de Oranjestraat te Slikkerveer, waar ons bleek, dat het echtpaar Assen-

Marijke Visser showt haar Pinkeltje-boeken.

Mevr. Assenberg van Eysden sneed resoluut een Oudejaarstaart aan.

berg van Eysden zich in het nieuwe jaar de titel vader en moeder hoopt te verwerven. De tweede prijs vormde aldus een prettige afsluiting van het oude jaar in het vooruitzicht van een heel belangrijk nieuw jaar.

We trokken vervolgens op naar Capelle a/d IJssel om in het huis van tekenaar A. van Vliet te kunnen constateren, dat een levendig kinder-drietal aldaar de gasten aangenaam kan bezig te houden met het demonstreren van speelgoed auto's en kraantjes, maar ook met keurig pianospel. Ze voelden automatisch aan bij wie ze zijn moesten.

De techniek werd gedemonstreerd bij de heer Boele, de muziek bij Liesbeth Boele en de redacteur.

De totale uitslag was als volgt:

Volwassenen:

1. A. J. Michielse, Bolnes
2. M. Assenberg van Eysden, Slikkerveer
3. E. van Vliet, Capelle a/d IJssel

Jeugd 6-8 jaar

1. Betty Ouwens, Bolnes
2. Carola Haane, Rotterdam
3. Erik Koedood, Slikkerveer

Jeugd van 9-12 jaar

1. Marijke Visser, Bolnes
2. Henny Leentvaar, Ridderkerk
3. Ewout de Jong, Ridderkerk

In Capelle aan den IJssel.

25 Jaar afdelingskas

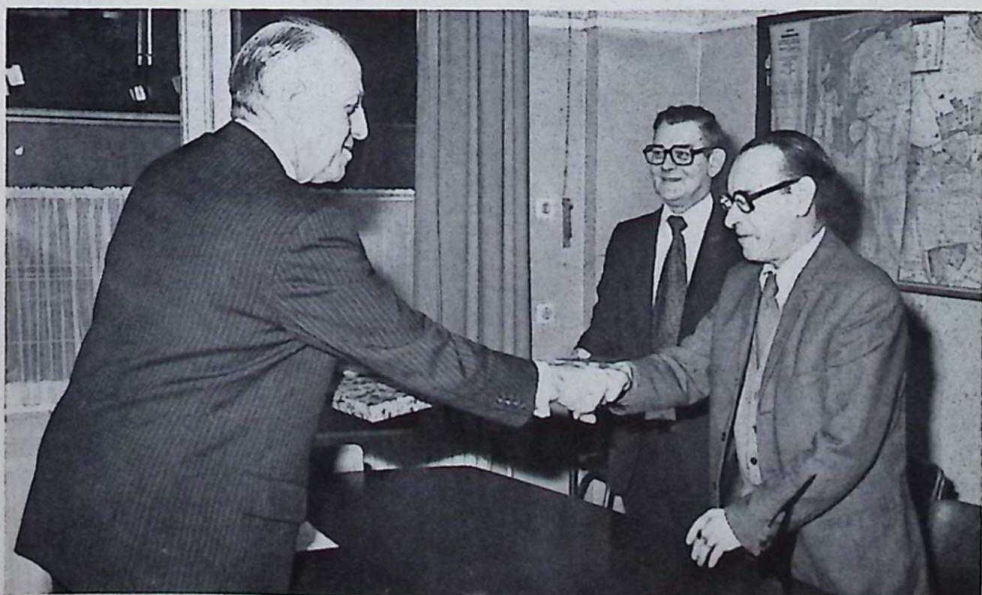
Op 1 januari 1953 werd bij Boele de Afdelingskas opgericht. De afdelingskas, waarvan niemand begrijpt waar die naam eigenlijk op slaat, maar waarvan wel iedereen weet, wat haar taak en functie is, te weten de uitvoering van de Ziektewet.

De Afdelingskas is een onderdeel van de Bedrijfsvereniging. Zij heeft een bestuur van zes personen. Drie bestuursleden worden door de directie aangewezen en drie worden door de medewerkers gekozen op de dag van de Ondernemingsraadverkiezingen.

Het bestuur int en beheert onder verantwoordelijkheid van de Bedrijfsvereniging de premie, kent het ziekgeld toe en oefent controle uit op de ongeschiktheid tot werken. Een verantwoordelijke en niet gemakkelijke taak. Desondanks een taak, die in ons bedrijf tot volle tevredenheid wordt uitgevoerd.

Dat gaf de directie aanleiding om een gedeelte van de bestuursvergadering op 11 januari 1978 bij te wonen en ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Afdelingskas een woord van waardering te spreken. In het bijzonder gold dat de bestuursleden C. M. Blok en H. Rolloos, die vanaf het eerste uur deel van het bestuur uitmaken.

Als attentie voor het vele werk dat door genoemde heren werd verricht bood de heer Joh. Boele hun een boekwerk aan.

Verslag van de vergadering van de Ondernemingsraad

Verslag van de voortzetting van de Ondernemingsraadsvergadering van 2 december 1977, gehouden op woensdag 14 december 1977.

Aanwezig: de heer Joh. Boele, voorzitter, de gekozen leden de heren P. Tuk secretaris, R. Ameneiro Valle, M. J. de Bel, H. Dokter, A. Euwijk, J. G. Geutjes, F. A. A. Grootveld, Joh. Harreman, M. Hollander, W. Pottuit, J. van Sinderen, R. Veerman, B. L. de Weerd, B. Westerbeek.

Voorts zijn aanwezig de heren: G. J. Cieraad, G. de Jong en J. Th. Küppens Groot, notulist.

De voorzitter opent te 10.00 uur de vergadering, heet allen welkom en vraagt of er bezwaren zijn, dat de heer De Jong in deze vergadering aanwezig is. Geen der gekozen leden heeft bezwaar, ook niet tegen het feit, dat voor deze vergadering niet eerder dan gisteren hen de convocatie ter hand is gesteld.

De voorzitter voert dan aan, dat tijdens de donderdag 1 december j.l. gehouden voorlichtingsbijeenkomst een aantal vragen gesteld en opmerkingen gemaakt zijn, waarop hij nu wil antwoorden resp. reageren.

a. Gevraagd is, wanneer een volledig overzicht van de organisatie van de afdeling houtbewerking verstrekt wordt.

De voorzitter antwoordt hierop, dat het niet in het voornemen ligt om in de bestaande organisatie wijzigingen aan te brengen. Wel zal er bijzonder gelet worden op het aantal uren, dat voor vaste kostenobjecten is begroot, teneinde dit aantal uren tot het strikt noodzakelijke te beperken.

b. De vraag is gesteld, of de garantie gegeven kan worden, dat niet over enige maanden opnieuw het een en ander met betrekking tot de personeelsbezetting van de afdeling houtbewerking gaat gebeuren.

Bij de beoordeling van de personeelssterkte voor deze afdeling is uitgegaan van een prognose voor een totale werkbezetting gedurende het jaar 1978 en de jaren daarna, zo zegt de voorzitter. Ervan uitgaande, dat de werkelijke bezetting redelijk met deze prognose gaat overeenstemmen, is het niet de bedoeling om binnen een periode van enkele maanden de bezetting van deze afdeling opnieuw aan de orde te stellen, zeer uitzonderlijke ontwikkelingen uiteraard voorbehouden.

c. De gekozen leden hebben de wens geuit om, wanneer zij met de gedane voorstellen accoord zouden gaan, periodiek een overzicht te ontvangen omtrent het uitbestede werk en het verrichte overwerk; overleg daarover wordt eveneens gevraagd.

De voorzitter antwoordt hierop, dat overwerk ten behoeve van de reparatie steeds noodzakelijk zal zijn.

Omtrent het uitbesteden van werk vond altijd al overleg plaats. Dat zal ongetwijfeld in de toekomst blijven plaatsvinden.

Nadrukkelijk is er nog eens op gewezen, dat zodra overwogen wordt om werk uit te besteden dit centraal geregeld dient te worden en wel via de Algemeen Hoofdbedrijfsleider, de heer De Jong.

Wat bedoeld overleg betreft, zo zegt de voorzitter, moeten wij er voor zorgdragen, dat er voldoende ruimte blijft om slagvaardig beslissingen te nemen.

d. De gekozen leden zouden gaarne informatie ontvangen terzake van de opgebouwde pensioenrechten en de verdere opbouw van deze bij overgang naar de firma Spee.

Op verzoek van de voorzitter geeft de heer Cieraad informatie op welke wijze de opbouw van pensioenrechten voor onze medewerkers bij het Bedrijfspensioenfonds voor de Metaalindustrie plaatsvindt.

e. Op de vraag — wat gaat er met het gereedschappeld gebeuren — antwoordt de voorzitter, dat gereedschappeld bij het beëindigen van het dienstverband niet wordt uitbetaald.

Gebruikelijk is, dat bij een positief saldo alsnog gereedschap wordt aangeschaft. Een negatief saldo, dat in de praktijk nauwelijks voorkomt, wordt niet verrekend.

Op de vraag of aan de medewerkers van de afdeling Houtbewerking het saldo gereedschappeld kan worden medegegeerd antwoordt de heer Cieraad, dat dit gemakkelijk kan worden vastgesteld; dit zal per eind 1977 geschieden.

f. De gekozen leden ontvingen gaarne een overzicht van medewerkers in dienst bij Boele, die 63 jaar en ouder zijn en dus van de SUM-regeling gebruik zouden kunnen maken.

Gedurende het jaar 1977 konden in totaal 36 medewerkers van de regeling „vrijwillig vervroegd uitreden” gebruik maken. Van genoemd aantal maakten tot op heden 15 medewerkers van die mogelijkheid gebruik; 3 medewerkers zullen in het begin van het komend jaar daarvan gebruik willen maken. Van de genoemde 36 medewerkers kunnen 2 medewerkers op grond van ziekte van de regeling geen gebruik maken terwijl 1 medewerker het nog in beraad heeft. Resteren 15 medewerkers, die te kennen hebben gegeven van de regeling geen resp. nog geen gebruik te willen maken.

Gedurende 1978 hopen 19 medewerkers de 63-jarige leeftijd te bereiken. Reeds bekend is, dat per 1 februari a.s. 2, per 1 maart eveneens 2 en per 1 april 1978 één van hen van de SUM-regeling gebruik wensen te maken.

Van de in aanmerking komende medewerkers van de afdeling houtbewerking is bekend, dat allen van de regeling gebruik wensen te maken.

g. Door de gekozen leden is gevraagd of de in de voorstellen genoemde termijn van twee maanden gesteld zou kunnen worden op 13 weken.

Dit verzoek zou gedaan zijn, zegt de voorzitter, met het oog op een eventuele aanvraag voor een uitkering ingevolge de wachtgeld- en werkloosheidsverzekering, wanneer onverhoopt het dienstverband door de firma Spee zou (moeten) worden beëindigd, binnen 30 dagen na afloop van de in de voorgestelde regeling genoemde proeftijd van 2 maanden.

De door de heer Cieraad gegeven toelichting maakt duidelijk, dat de medewerker, die in dit verband overgaat naar de firma Spee, in dat opzicht geen risico loopt. Te allen tijde kan aangetoond worden, dat mocht de firma Spee het dienstverband wensen te beëindigen voor de betrokken medewerker niet kan gelden, dat er sprake is van „vrijwillige werkloosheid” of dat hij een voor hem „voorzienbaar” risico op

zich genomen heeft door van werkgever te veranderen.

De voorzitter is van mening, dat wanneer een uitbreiding van bedoelde termijn bijdraagt tot een verdere geruststelling van de betrokken medewerkers, wij daartoe bereid zouden moeten zijn. Hij stelt dan, dat de medewerker, die in dit verband in dienst treedt van de firma Spee en op zijn besluit meent te moeten terugkomen naar ons kan terugkeren en wel als dit besluit genomen wordt binnen dertien weken na zijn uitdiensttreding bij ons; deze medewerker komt dan bij ons terug op de arbeidsvoorwaarden, die voor hem golden ten tijde van zijn vertrek.

h. De gekozen leden zouden van mening zijn, dat een overgang naar de firma Spee niet nodig is, aangezien door natuurlijke afvloeiing het probleem zichzelf oplost.

Hierover zegt de voorzitter, dat langs de weg van natuurlijke afvloeiing geen oplossing te verkrijgen valt.

Bij het maken van de prognose is namelijk reeds rekening gehouden met vaststaande mutaties tot het jaar 1980. Deze mutaties worden door de heer Cieraad nader aan de gekozen leden toegelicht. Via natuurlijke afvloeiing zou derhalve eerst in 1981 een aanvang kunnen worden gemaakt met een begin van een daling van de personeelssterkte.

En op die wijze, zo moet de voorzitter vaststellen, is het probleem niet op te lossen.

De gekozen leden blijven bij hun mening, dat de personeelssterkte van de betrokken afdeling op 24 gehandhaafd kan blijven; echter, mochten er medewerkers zijn, die in vaste dienst van de firma Spee willen treden, zal hen de medewerking daartoe onzerzijds niet worden onthouden.

De voorzitter stelt, dat dit alleen maar de 8 medewerkers, die momenteel aan de firma Spee zijn uitgeleend, kan betreffen.

Een der gekozen leden vraagt hoe de opstelling zal zijn, wanneer meer dan drie van de betrokken medewerkers ons willen verlaten en naar de firma Spee willen overgaan. En hoe die zal zijn, indien een medewerker naar een andere firma wenst te gaan.

De voorzitter antwoordt, dat wanneer meer dan 3 van de betrokken medewerkers willen overgaan naar de firma Spee, hen onze medewerking zal worden gegeven.

De door ons voorgestelde regeling geldt overigens uitsluitend voor een overgang naar de firma Spee.

De voorzitter meent te mogen vaststellen, dat alle aspecten genoegzaam zijn belicht en besproken; de heren Cieraad en De Jong zullen alle medewerkers van de afdeling houtbewerking uitvoerige informatie verstrekken. Dat zal geschieden in de voor donderdagochtend 15 dezer geplande bijeenkomst.

De gekozen leden betuigen hun instemming hiermede.

Er zijn nog enkele onderwerpen, zo vervolgt de voorzitter, welke op 2 december nog niet afsluitend konden worden behandeld.

1. Omtrent de verdeling van de premie Ziektewet is nader beraad gevoerd. Grote bezwaren zijn blijven bestaan tegen een

verlaging van het werknemersaandeel van 1% naar 0%.

Gezien het betrekkelijk geringe financiële voordeel voor de medewerkers, gelet op de extra lasten, welke voor het bedrijf ontstaan, namelijk een afdracht van premies sociale verzekeringswetten over die 1%, en mede de meerdere administratieve handelingen in aanmerking nemende moest besloten worden, dat 1% van de premie Ziektewet ten laste van de medewerker blijft.

De gekozen leden brengen tot uitdrukking bij hun advies te blijven, om van de totale vermindering van de premie Ziektewet, zijnde 2%, 50% ten gunste van de medewerkers te laten komen.

Nu blijkt, dat met dit advies door de directie geen rekening wordt gehouden, willen de gekozen leden dit ter kennis brengen van de vakorganisaties.

De voorzitter neemt dit ter kennis.

2. De voorzitter deelt dan mede, dat voor het behalen van diploma's, welke medewerkers van de Bedrijfsgeneeskundige Dienst uit hoofde van hun functie moeten bezitten, aan hen geen uitkeringen zullen worden gedaan.

Indien genoemde medewerkers, in het bezit van een geldig E.H.B.O.-diploma, deelnemen aan oefenavonden en weekenddiensten verrichten zal ook aan hen de jaarlijkse gratificatie voor E.H.B.O.-ers worden gegeven.

Hiermede kunnen zich de gekozen leden verenigen.

De voorzitter zegt, dat in overleg met de heer Breeman op korte termijn een datum voor de uitreiking van de onlangs behaalde diploma's zowel van de E.H.B.O.-cursus als van de cursus voor de brandweer, zal worden bepaald.

3. De voorzitter komt terug op de d.d. 2 dezer gemaakte opmerking, dat de gekozen leden niet zo gelukkig waren met het gekozen, dat in de plaats zou komen van het gebruikelijke kerstpakket. Nadien is er overlegd wat alsnog gedaan zou kunnen worden, zo zegt de voorzitter.

Dit beraad heeft er toe geleid, dat besloten is aan deze kerst attentie nog enige uitbreiding te geven.

De voorzitter toont dan de gekozen leden betrokken artikelen.

Hij deelt nog mede, dat er een zeer reële kans bestaat dat wij van een Nederlands Aannemingsbedrijf een opdracht voor nieuwstaal krijgen, welke zo'n 20 à 25.000 werkuren zal omvatten.

Niets meer aan de orde zijnde wenst de voorzitter allen prettige kerstdagen en een goede jaarwisseling toe en sluit te 12.15 uur de vergadering.

Kerstfeest naar Spaans recept

Toen we voor de eerste keer hier bij Boele een feestavond meemaakten die speciaal was georganiseerd voor onze Spaanse medewerkers, waren we stomverbaasd toen we de kantinezaal binnentraden. Overal dravende kinderen en moeders met baby's op schoot. Daartussen dan trotse vaders, die met kennelijk plezier het hele gebeuren gadeslaan.

Wij Hollanders bewegen hemel en aarde om aan een oppas te komen. De Spanjaard niet. Hij gaat niet alleen uit. Hij neemt het hele gezin mee. 't Is rommelig, dat wel, maar ze weten zich zo met zijn allen best te amuseren.

Ook weer op de vooravond van Kerstmis 1977, toen onze Spanjaarden 's avonds in hun beste spullen naar de kantine togen om in een ongedwongen sfeer gezelligheid te zoeken.

Spaans kinderkoor in Bolnes.

Grootmeesters der kookkunde.

Dat vonden ze. Dat was dit jaar vooral te danken aan de Spaanse kinderen. Onder leiding van hun schooljuffrouw hadden ze een koor geformeerd, dat werken van tevoren had geoefend om op deze avond een muzikale bijdrage te kunnen leveren.

Bewondering hadden we voor deze lerares (Mej. Gallego), die het onstuimige Spaanse kleingoed al sussend, vermanend, verbiedend, aanmoedigend en vooral lachend in bedwang moest houden. 't Ging best. De ouders genoten zichtbaar van de grote spontaniteit, die de kinderen aan de dag legden. Een natuurlijk gaven enkele kinderen nog een demonstratie van Spaans dansen, een initiatief, dat even later door de hele zaal overgenomen werd.

Traditiegetrouw was een diner voorafgegaan aan het feest. Een Kerstdiner, dat toebered werd door de vaste bewoners van het logiesgebouw. Een diner, dat door het eigen personeel werd verzorgd en waarvan we geneigd zijn te zeggen dat het onmogelijk is om elders een gelegenheid te vinden, waar het nog lekkerder is. Bestaat niet.

Diploma's, onderscheidingen en een afscheid

Toen u het adresbandje van dit Boele-Nieuws verwijderde zag u niet een beeld van een of andere werfgebeurtenis. In plaats daarvan zag u drie welgeklede heren een lachbui verwerken.

Dat kwam omdat Jo Punt zijn collega's Jos van de Grient en Arie van der Staay vertelde, hoe Boele's bedrijfsbrandweer jaren geleden eens in Rijsoord aan een brandweerdwstrijd deelnam. „Bij het startsein sprongen we met zijn allen op de driepoot (we hadden indertijd een transportauto op drie wielen — red.) en daar gingen we met een rotgang naar de Waalweg. Daar was de zogenaamde brand. Onze baby-brandspuit hing als aanhanger achter de driepoot. We rejen as een gek. Hoek om bij Freeling en weer met een noodgang rechtuit. Toen we bij de brand kwamen sprongen we fanatiek van de wagen af om dan te ontdekken dat we onderweg de brandspuit verloren hadden”.

Onderscheiding, tevens afscheid.

Toen Jo dat zei, knipte de fotograaf. Laat Boele's bedrijfsbrandweer destijds in Rijsoord niet de eerste prijs gewonnen hebben, een fijne ploeg is het altijd geweest. Toen en nu. Toen met beperkte hulpmiddelen, nu met uiterst modern materiaal.

Dat moderne materiaal vereist weer meer kennis en dus... studie voor diegenen, die zich vrijwillig bij de bedrijfsbrandweer hebben aangediend om nood-situaties, waaronder brand nu eenmaal gerangschikt moet worden, met inzet en kennis van zaken te bestrijden.

Het resultaat van studie mondt meestal uit in de uitreiking van diploma's en dat was precies de reden, waarom we op vrijdagmiddag 13 januari 1978 in zaal 1 van de kantine waren om te zien hoe diploma's brandwacht 1e klas persluchtmaskerdrager enz. aan de geslaagde

brandweerlieden werden overhandigd.

Niet alleen brandweerdiplooma's werden uitgereikt. Een aantal brandblussers, benevens nog een aantal niet-brandweerlieden hadden ook het E.H.B.O.-diploma behaald.

De heer Joh. Boele gaf in zijn openingspeech eerst een overzicht van de geschiedenis van onze bedrijfsbrandweer en gaf vervolgens gelegenheid aan de heer T. P. Verhoeff, commandant van de gemeentelijke brandweer Ridderkerk om onderscheidingen uit te reiken aan de drie heren van de voorplaat. En wel, omdat de heren Punt en Van der Staay 35 jaar en de heer Van der Grient 25 jaar brandweerdienst hadden gedaan.

Er was ook een afscheid, want baas Punt heeft er een punt achter gezet om ruim baan te maken voor jongere krachten. De heer Boele greep deze gelegen-

Vrouwelijke spuitgast? Nee, mevr. S. v. Putten-v. Naarden ontving haar E.H.B.O.-diploma.

heid aan om hem een boekwerk aan te bieden.

De examenresultaten samenvattende, komen we tot de volgende opstelling:

E.H.B.O.-diploma:

W. Boon
A. Eekhof
A. L. B. van Hilst
C. Hollemans
W. H. Hubregtse
G. C. de Koning
C. J. Mars
R. Pors (1954)
A. Punt
mw. S. van Putten-
v. Naarden
J. G. Steverink
R. Veerman
S. Verhoeven
A. van Vliet
J. C. de Winter

Diploma brandwacht 1e kl.:

W. Boon
A. Eekhof
B. B. Haaksema
W. H. Hubregtse
H. H. Klijmij
G. C. de Koning
C. J. Mars
R. Pors (1954)
R. Pors (1958)
H. Rijkeboer
J. G. Steverink
M. de Vroed

Diploma persluchtmaskerdrager:

G. W. Bakker
W. Boon
R. Pors (1954)
R. Pors (1958)
H. Rijkeboer
J. G. Steverink

Diploma's hoofdbrand- wacht en instrukteur brandweer

W. Boon
J. G. Steverink

Diploma instrukteur adembescherming

W. Boon

De brandweerploeg in 1964, toen t.g.v. het 25-jarig bestaan een groepsfoto werd gemaakt.

Boele Bolnes